A/PNL/793/23.11.2026

Nr.7116A/23.11.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Domnului Petre-Florin Manole, Ministrul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Accidentele mortale de muncă din sectorul construcțiilor, respectarea obligațiilor prevăzute la art. 13 din Legea nr. 319/2006 și capacitatea efectivă de control a Inspecției Muncii

Stimate Domnule Ministru,

Potrivit datelor comunicate public de Ministerul Muncii în iulie 2026, în anul 2025 au suferit accidente de muncă 5.323 de persoane, iar 96 dintre ele au murit. Cifra înseamnă aproximativ 8 oameni pe lună, care au plecat la muncă și nu s-au mai întors acasă.

Sectorul cel mai afectat este construcțiile, potrivit relatărilor de presă care citează date ale Inspecției Muncii. Lucrul la înălțime, lipsa parapeților, schelele neconforme și absența echipamentului individual de protecție revin în aproape fiecare caz prezentat public.

Obligațiile angajatorului sunt scrise clar. Art. 13 din Legea nr. 319/2006 privind securitatea și sănătatea în muncă îi impune, între altele, la litera b), să întocmească un plan de prevenire și protecție bazat pe evaluarea riscurilor, la litera c), să obțină autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă înainte de începerea oricărei activități, la litera f), să asigure și să controleze cunoașterea și aplicarea măsurilor de către toți lucrătorii, la literele q), r) și s), să asigure echipamente de muncă fără pericol și echipament individual de protecție, inclusiv echipament nou în cazul degradării sau pierderii calităților de protecție.

Legea prevede și ce se întâmplă după accident. Art. 13 litera p) interzice angajatorului să modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afara cazurilor în care menținerea ei ar genera alte accidente. Literele m), n) și o) îl obligă să prezinte documentele și să dea relațiile solicitate de inspectorii de muncă, să asigure realizarea măsurilor dispuse și să desemneze lucrătorii care participă la cercetarea evenimentelor.

Între text și teren stă numărul de inspectori. Un corp de control cu efectiv insuficient față de numărul șantierelor ajunge la controale formale și la amenzi care se plătesc mai ieftin

decât măsurile de protecție, iar angajatorul care calculează acest raport are tot interesul să rămână în ilegalitate. Lucrătorul român are dreptul la aceeași protecție pe un șantier din București ca pe un șantier din Germania. Legea le garantează aceeași protecție, iar ce lipsește este controlul.

Mai apare un element pe care îl semnalez ca ipoteză de verificat. O parte a accidentelor mortale din construcții implică lucrători fără contract de muncă sau subcontractați prin lanțuri de firme în care răspunderea se diluează. Dacă această observație se confirmă în datele Ministerului, atunci problema este și una de răspundere solidară în lanțul de subcontractare.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 198-205 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez următoarele întrebări:

1. Câte accidente de muncă și câte accidente mortale de muncă au fost înregistrate în primele 9 luni ale anului 2026, defalcat pe sectoare de activitate și pe județe?
2. Câte dintre accidentele mortale de muncă înregistrate în 2025 și în 2026 s-au produs în sectorul construcțiilor și care au fost cauzele reținute în procesele-verbale de cercetare?
3. Câți inspectori de muncă cu atribuții în domeniul securității și sănătății în muncă erau încadrați la 1 ianuarie 2024, la 1 ianuarie 2025 și la 1 octombrie 2026, pe fiecare inspectorat teritorial?
4. Câte controale au fost efectuate pe șantiere de construcții în 2025 și în primele 9 luni ale anului 2026, câte sancțiuni contravenționale au fost aplicate și care a fost valoarea totală încasată?
5. În câte cazuri a fost dispusă sistarea activității pe un șantier în 2025 și în 2026, în temeiul competențelor inspectorului de muncă?
6. Câți dintre lucrătorii accidentați mortal în 2025 și în 2026 nu aveau contract individual de muncă înregistrat la data accidentului?
7. Câte accidente mortale s-au produs la lucrători angajați de subcontractanți și ce regim de răspundere s-a aplicat în aceste cazuri?
8. În câte cazuri s-a constatat încălcarea obligației prevăzute la art. 13 litera p) din Legea nr. 319/2006, privind modificarea stării de fapt după un accident mortal, și ce măsuri au fost luate?
9. Câți angajatori din construcții funcționau, la data ultimei verificări, fără autorizația prevăzută la art. 13 litera c) din Legea nr. 319/2006?
10. Ce modificări legislative are Ministerul în pregătire privind răspunderea antreprenorului general pentru securitatea lucrătorilor subcontractanților săi?
11. Ce buget are Inspecția Muncii pentru 2026 și ce sumă a fost alocată pentru formarea inspectorilor și pentru dotarea cu echipamente de verificare? Vă rog furnizați orice alte date relevante pentru opinia publică.

Cu deosebit respect,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL